

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie

Przewodniczący - SSR Urszula Karasek

Protokolant- st. sekr. sąd. Dorota Karczewska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu zażalenia A. K. na zarządzenie Prokuratora Rejonowego w S. (...) z dnia 27 listopada 2015 roku o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie o odmowie udostępnienia akt, sporządzenia lub wydania odpisów czy kopii dokumentów w sprawie 1 Ds. 2394/14

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 listopada 2015 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. (...) odmówił przyjęcia zażalenia A. K. na zarządzenie o odmowie udostępnienia akt, sporządzenia lub wydanie odpisów lub kopii dokumentów z akt sprawy jako wniesionego przez osobę nieuprawnioną.

Powyższe zarządzenie, w ustawowym terminie zaskarżył A. K. podnosząc, że jest wierzycielem (...) w upadłości, a więc pokrzywdzonym w tej sprawie i wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie, na zarządzenie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. (...), nie jest zasadne i jako takie na uwzględnienie nie zasługuje.

Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny: „pokrzywdzonym w procesie karnym może być jedynie ten, kogo przestępstwo dotyka **bezpośrednio**, naruszając lub zagrażając w ten sposób jego dobru prawnemu, chronionemu przez naruszony przez sprawcę przepis. Między czynem i naruszeniem (zagrożeniem) dobra prawnego nie może być więc żadnych ogniów pośrednich. Wymóg bezpośredniości naruszenia odróżnia karno-procesowe pojęcie pokrzywdzonego od cywilnoprawnego pojęcia poszkodowanego, gdzie warunek ten nie istnieje i gdzie skarżący może dochodzić swych roszczeń jako wierzyciel”.

W tej sytuacji, w niniejszej sprawie, gdzie (...) w likwidacji miało popełnić przestępstwo na szkodę (...) sp. z o.o., reprezentowanego przez zarządcę przymusowego, A. K. nie może posiadać statusu pokrzywdzonego, więc tym samym nie może wobec dyspozycji art. 156 § 1 kpk skutecznie żądać udostępnienia mu akt i wykonania fotokopii dokumentów z akt sprawy, czy też złożyć zażalenie.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji postanowienia.